

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

Van szentély a mennyben, az igazi templom, amelyet az Ős nem az ember épített. Ebben Krisztus szolgál, a hűvök rendelkezésére bocsátva engesztelő áldozatának jártékonyait, amit egykor mindenkiért feláldozott a kereszten. Nagy főpapunk lett beiktatva Ős mennybemenetelekor megkezdte kőzbenjárásai szolgálatát. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati áttétel munkája, mely minden bűnös elrendezésének része, melyet az ősi hűber szentély megtisztatása jelképezett az engesztelés napján. A szentélyt a jelképes szolgálatban áldozati állatával való tisztaltatják meg, a mennyei dolgok Jézus valóban teljes áldozatával tisztulnak meg. A vizsgálati áttétel a mennyei látnyok előtt nyilvánvalóvá teszi, hogy kik haltak meg Krisztusban, Ős ezért benne mártírok az első feltámadásra. Ez nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy az állók közül kik maradtak meg Krisztusban, megtartván Isten parancsolatait Ős Jézus hitét, Ős ezért benne kőszek Isten által kőszégek orszáigába való elragadtatásra. Isten igazságosságát igazolja ez az áttétel, megtartván azokat, akik Jézusban hisznek. Nyilvánvalóvá teszi, hogy akik hűségesek maradtak Istenhez, elnyerik az országot. Krisztus eme szolgálatának befejezése a második advent előtt, az emberiség vizsgálatának lejárásait jelzi. (Zsid 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16-17; Dán 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4Máz 14:34; Ez 4:6; 3Máz 16; Jel 14:6-7; 20:12; 14:12; 22:12)

Előkezdett az esti áldozat árája. A pap a jeruzsálemi templom udvarán állt, kősen arra, hogy bemutassa a bárányt áldozatként. Amikor a kezét felemelte, hogy megállje az áldozatot, a föld megrázkódott. A pap rámtáltan ejtette el a kőst, Ős a bárány elszabadult. A földrengés moraján át hangos zajt hallott, amikor láthatatlan kőz a templom földgöngyét a tetjétől az aljig kettőhasította.

A városon től fekete felhők takartak be egy keresztet. Jézus, Isten hősötöti báránya felkiáltott: "Élvágeztetett!" Majd meghalt a világ bűnőst.

Az előkőp találkozott a valóssággal. Megállt a templomi szolgálat által szájzadokon át előre jelzett esemény. A megváltás befejezte engesztelő áldozatát, Ős mivel a jelkőp valóssággal állt, az áldozatot előre jelző szertartások árványát veszítették. Ezért szakadt kettő a földgöngy, esett le a kő, szabadult el a bárány.

De a megváltás tártánete ennél tábbet jelent. A kereszten től sem veszi el árványát. Jézus feltámadása Ős Mennybe menetele figyelmünket a mennyei templomra irányítja, ahol már nem mint bárány, hanem mint pap szolgál. Egyszer s mindenkorra szász áldozatát bemutatta (Zsid 9:28); Ős most mindenkinek felnájlja engesztelő áldozatának áldásait.

Á

A mennyei templom

Isten megparancsolta

Mázesnek, hogy Áp-tse fel fÁldi lakÁshelyÁl (2Máz 25:8) az "szÁvetsÁg első templomÁt (Zsid 9:1). Ez volt az a hely, ahol a nÁpet megtanÁtottÁk az ÁdvÁssÁg ÁtjÁra. Mintegy 400 Ávvel kÁsőbb JeruzÁlemben a Salamon kirÁly Által Áp-tett kőtemplom vÁltotta fel Mázes hordozhatÁs templomÁt. MiutÁn Nabukodonozor lerombolta a templomot, a BabilonbÁl hazatÁró foglyok felÁp-tettÁk a máisodik templomot, amelyet Nagy HerÁdes megsÁp-tett, Ás a rÁmaiak Kr. u. 70-ben leromboltak.

Az Ájtestamentum

kinyilatkoztatja, hogy az ÁjszÁvetsÁgnek is van temploma, amely a mennyben van. Ebben Krisztus főpapÁnt szolgálj áza mennyei FelsÁg kirÁlyi szÁkÁnek" jobbÁjn. Ez a templom ázaz igazi sÁtor", áz amelyet az Ásr, Ás nem ember Áp-tett" (Zsid 8:1-2).[1] A SÁ-nai-hegyen Mázes lÁtta áza mintÁt", a mennyei templom áz makettjÁt" vagy kicsinyÁ-tett máisÁt (lÁsd 2Máz 25:9, 40).[2] A Mázes Által Áp-tett templomot a SzentÁ-rÁjs áza mennyei dolgok ÁbrÁzolatainak", szenthelyÁt pedig ázaz igazi... máisolatÁjnak" nevezi (Zsid 9:23-24). A fÁldi templom Ás szolgáljait kÁlÁnleges bepillantÁst adnak a mennyei templom rendeltetÁsÁbe.

A SzentÁ-rÁjs vÁges-vÁgig

utal a mennyei szentÁly vagy templom lÁtezésÁre (pl. Zsolt 11:4; 102:20; Mik 1:2-3 - Áj prot. ford.)[3].

JÁnos, a lÁtnok, lÁtomÁsban lÁtta a mennyei templomot. Azt mondta rÁla, hogy az áza mennyben a bizonyÁgtel sÁtorÁnak temploma" (Jel 15:5), Ás ázIsten temploma a mennyben" (Jel 11:19). LÁtta ott azokat a tÁrgyakat is, amelyek mintÁjÁra a fÁldi templom szenthelyÁnek berendezÁse kÁszÁlt, mint pÁldÁul a hÁtÁigÁ gyertyatÁs (Jel 1:12) Ás a fÁstÁloltÁr (Jel 8:3). LÁtta ott a szÁvetsÁg lÁjdÁjÁt is, amely hasonlÁs volt a fÁldi szentek szentjÁben levöhÁz (Jel 11:19).

A mennyei fÁstÁloltÁr

Isten trÁnja előtt Áll (Jel 8:3; 9:13). Ez a trÁn Isten mennyei templomÁban van (Jel 4:2; 7:15; 16:17). TehÁt a mennyei trÁnterembeli jelenet (DÁjn 7:9-10) a mennyei templomban van. A vÁgső bÁntetÁs ezÁrt Isten templomÁbÁl indul ki (Jel 15:5-8).

VilÁgos tehÁt, hogy a

SzentÁ-rÁjs a mennyei templomot mint valÁsÁgos helyet (Zsid 8:2) mutatja be, nem pedig mint jelkÁpet vagy elkÁpzelÁst.[4] A mennyei templom Isten elsődleges lakÁshelye.

Á

Szolgálat a mennyei templomban

A templom Ázzenete a megváltás Ázzenete volt. Szolgálatait Isten az evangélium hirdetésére használta fel (Zsid 4:2). A földi templomszolgálat ázjelkép volt, vagy példázat (gárárgázi parabolái) a jelenkori időre"- Krisztus első adventjéig (Zsid 9:9-10). "Ennek az evangéliumi példázatnak a jelképe az szertartása által akarta Isten Izrael hitét a viláig megváltásának, Isten Bírójának (aki elveszi a viláig bűneit) Áldozatára az papi szolgálatára Ásszpontosáni (Gal 3:23; Jn 1:29)." [5]

A templom Krisztus szolgálatának három szakaszát viláig-totta meg: (1) a helyettes-tő Áldozatot, (2) a papi káribenjárás az (3) a vágó-ső Á-tétet.

A helyettes-tő Áldozat. Jázusnak, a bűn bocsánatát ártá halálát jelképezte minden templomszolgálat, kinyilatkoztatva azt az igazságot, hogy ázváronatás nélkül nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). Az Áldozatok az alábbi tényeket szemléltették:

1. Isten Á-tétele a bűn felett.

Mivel a bűn mályen gyákerező lázadás minden ellen, ami já, tiszta az igaz, azt nem lehet bántetlenül hagyni. "A bűn zsoldja halál." (Rám 6:23)

2. Krisztus

helyettes-tő halála. "Mindnyájan, mint juhok, eltövelyedtünk... de az Ásr mindnyájunk vötkét öreá veté." (Ása 53:6) "Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Á-rások szerint." (1Kor 15:3)

3. Isten gondoskodik

az engesztelő Áldozatról. Az Áldozat "Krisztus Jázus... akit Isten eleve rendelt engesztelő Áldozatul hit által, az Ö váráben" (Rám 3:24-25). "Mert azt [Krisztust], aki bűnt nem ismert, [Isten] bűnté tette Ártánk hogy mi Isten igazsága legyánk öbenne." (2Kor 5:21) Krisztus, a Megváltás, magjára vette a bűn bántetését. Ezért "Krisztussal Ágy bántak, ahogy mi megördemelnánk, hogy mi olyan bánsámban rászéséljünk, amelyet Ö megördemel. Eltéték őt a mi bűneinkért, amelyekben semmi rásze nem volt, hogy mi felmentést kapjunk az Ö igazságjért, amelyben nekünk semmi rászánk nincs. Elszenvedte a mi halálunkat, hogy mi elnyerhessük az Ö letét." "Áz...]" Ás az Ö sebeivel gyágyulánk meg." (Ása 53:5)" [6]

A földi templom Áldozatai

ismétlődtek. A megváltásnak ezt a szertartásokban kifejezett példázatot Ávról Ávre felidőzték, elismételték, mint egy tártánetet. Ezzel ellentben a valáság - Urunk valáságos engesztelő halála a Kárlvárián - egyszer s mindenkorra

megtartást (Zsid 9:26-28; 10:10-14).

Krisztus a kereszten az ember bűnét a teljes Ájrat megfizette. Ezzel eleget tett a mennyei igazságszolgáltatásnak. A tárvány oldalára nézve Isten megkegyelmezett a világnak (Róm 5:18). Az engesztelés, illetve megbékélés megtartást a kereszten, ahogy azt az Ájldozatok előre jelezték. A bűnbánás bűnös bűnös bűnös ebben az elvégzett cselekedetben.[7]

A papi kázbenejírás. Ha az Ájldozat kiengesztelte Istent a bűn miatt, miért volt szükség a papra?

A pap szerepe felvonta a figyelmet arra, hogy szükség van kázbenejírásra a bűnös a szent Isten kázzá. A papi kázbenejírás megmutatja, milyen súlyos dolog a bűn az elidegenedés, amit a bűn hozott létre a bűntelen Isten a bűnös teremtmény kázzá. Ahogy minden Ájldozat előre jelezte Krisztus halálát, Áppogy minden pap előre jelezte Krisztus kázbenejírás szolgálatát, amelyet, mint főpap, a mennyei templomban végez. Ahogy Mert egy az Isten, egy a kázbenejírás is Isten a emberek kázzá, az ember Krisztus Jézus." (1Tim 2:5)"[8]

1. Kázbenejírás a

engesztelés. Az engesztelő a alkalmazása a pap kázbenejírás szolgálatát alatt az engesztelés egyik formájának volt tekinthető (3Móz 4:35). A magyar "engesztelés" szó kázt, egymást elidegenedett szemely megbékélésre utal. Ahogy Krisztus engesztelő halála megbékéltette a világot Istennel, kázbenejírása, bűntelen letételek Árdemei a helyettesítő halála az Istennel való megbékélést, illetve kiengesztelődést szemelyes valóssággá teszi a h-vő számára.

A Ávitai papság mutatja

be azt a megmentő szolgálatot, amelyet Krisztus a halála a feltámadása a. Főpapunk, aki a mennyei Felső királyi székének jobbára a, aki a szent helynek a amaz igazi sájtornak szolgálatát" szolgálat, aki amelyet az Ás, a nem ember Ápá-tett" (Zsid 8:1-2).

A mennyei templom a nagy

írásnyelvé kázzá, ahol Krisztus papi szolgálatát a gzi a dvásgánk Árdekben. Ahogy minden Áppén a dvázzá-theti is azokat, akik általa járulnak Istenhez, mert minden a, hogy esedezzen Árték." (Zsid 7:25) Ez arra bátorít, hogy járuljunk bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, a kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítésünk (Zsid 4:16).

A földi templomban a papok

kötfőle szolgálatot teljesítettek - a naponkénti szolgálatot a szenthelyen, vagyis az első helyiségben (lásd e könyv 4. fejezetét), és az évenkénti szolgálatot a szentek szentjében, vagyis a második helyiségben. Ezek a szolgálatok mutatták be Krisztus papi szolgálatát.[9]

2. A szenthelyen végzett szolgálat. A templom szenthelyén végzett papi szolgálatot a kőzbenjárás, megbocsátás, megbékéltetés és helyreállítás-társ szolgálatoként lehetne jellemezni. Mint folyamatos szolgálat, állandós lehetőséget nyújtott a bűnűsnek arra, hogy Isten elő járuljon a pap kőzvetésével.[10] Ez azt az igazságot jelképezte, hogy a bűnbánás bűnűs Krisztus papi kőzbenjárás szolgálatával azonnal és állandósan Isten elő járulhat (Ef 2:18; Zsid 4:14-16; 7:25; 9:24; 10:19-22).

Amikor a bűnbánás bűnűs[11] áldozati állatot vitt a templomba, kezét az irtatlan állat fejére tette, és megvallotta bűntetteit. Ez a cselekedet a bűnűs bűntétét és megbájtását jelképesen áthelyezte az áldozatra. Ennek eredményeként bocsánatot nyert bűnre.[12][13] Ahogy a "The Jewish Encyclopedia" mondja: "A kőz rőhelyezése az áldozat fejére szokásos szertartás, amely által a helyettesítés és a bűn áthelyezése megtörténik." "Minden áldozatban benne van a helyettesítés gondolata; az áldozat foglalja el a bűnűs ember helyét."

A bűnűldozat vért

kötfőleköppen alkalmazták: a) Bevitték a szenthelyre, a belső főtorny elő hintették, és a főtornyoltár szarvaira kenték (3Mz 4:6-7, 17-18). b) Ha nem vitték be a templomba, akkor a pitvarban az égőáldozati oltár szarvaira kenték (3Mz 4:25,30), és a pap megette az áldozat hősájának egy részét (3Mz 6:25-26, 30). Az áldozásuk mindkét esetben megértették, hogy bűntetteik és szímadási kőzteleztségük átkerőlt a templomra és a papságra.[14]

ÉEbben a szertartási

eljáráásban a templom magára vállalta a bűnbánás bűnűsségét és felelősségét - legalábbis arra az esetre -, amikor a bűnbánás bűnűldozatot mutatott be, és megvallotta tővedéseit. Majd Isten bocsánatának és javóhagyásának tudatában ment el. A valóságban pedig, amikor a Szentlélek bűnbánatot ábreszt a bűnűs szővőben, és arra indítja, hogy fogadja el Krisztust mint Megváltóját és Urát, Krisztus magára vállálja bűneit és felelősségét. Isten ingyen megbocsát neki. Krisztus a hővő keze és helyettese."[15]

A szenthelyen folyó

szolgálat az egyőnre ősszpontosít az előköpben és a valóságban. Krisztus papi szolgálatát intézkedik a bűnűs bocsánatának és Istennel való megbékéltetéséről (Zsid 7:25). "Krisztus őrt Isten megbocsátja a bűnbánás bűnűsnek, neki tulajdonítja Fiának igaz jellemét és engedelmességét, megbocsátja bűntétét, és gyermekeként beírja nevét az őlet könyvébe (Ef 4:32; 1Jn 1:9; 2Kor 5:21; Rm 3:24; Lk 10:20). Ha a hővő Krisztusban marad, Urunk a Szentlélek által őgy megerősíti, hogy lelkiileg megőrik, és kifejlődnek benne az Isten jellemét őkrőző erők és kegyelmi ajándokok (2Pt 3:18; Gal 5:22-23)."[16] A szenthelyen folyó szolgálat a hővő megigazulását és megszentelődését eredményezi.

A végzettség-teszt. Az engesztelési nap eseményei Isten
 első tesztelésének három szakaszát mutatja be. Ezek a következők: a) "A
 millennium előtti tesztelés" (vagyis "a vizsgálati tesztelés"), amelyet "az
 advent előtti tesztelés" is neveznek; b) "a millenniumi tesztelés"; c) "a
 végrehajtási tesztelés", ami a millennium végén történik.

1. A szentek szentjében folyó

szolgálat. A

papi szolgálat második része elsősorban templomközpontú, amely a templomot Isten
 népe előtt hivatott megtisztítani. A szolgálatnak ez a formája, amely a
 templom szentjére összpontosult, Isten amelyet csak a főpap végezhetett, a
 vallási év egyetlen napjára korlátozott.

A templom megtisztításához

kecskebakra volt szükség - az Ábrahám kecskebakjaira Isten a bűnbakra (három 'az' 'zel').
 Az Ábrahám kecskebakjának megáldásával a főpap engesztelést végzett "a
 szentélyt" [azaz e fejezet szerint a szentek szentjében], a gyülekezet
 szentjében (a szentélyt) és az oltárt (amely a pitvarban volt) (3Móz 16:20;
 v. 16:16-18).

A főpap bevitte a szentek

szentjébe az Ábrahám kecskebakjának vért, amely Krisztus vért jelképezte, Isten
 jelenlétében kizvetlenül a kegyelem királyi székére - a Tízparancsolatot
 tartalmazó frigidáda fedelére - hintette, hogy ezzel eleget tegyen Isten szent
 tiszteletére követelményeinek. Ez a tette azt a felmerhetetlen írat jelképezte,
 amelyet Krisztusnak kellett megfizetnie a mi bűnünkért, Isten azt, hogy Isten
 mennyire szeretné népe előtt magával megbékéltetni (v. 2Kor 5:19). Majd ezzel a
 vértel megkenete a stábilizált Isten az áldozati oltárt, amelyet az év minden
 napján meghintettek a bevallott bűntetteket jelképező vértel. Ezáltal a főpap
 engesztelést végzett a templomért Isten a népe előtt, Isten mindkettőt megtisztította
 (3Móz 16:16-20, 30-33).

Á

Á

Ezután a főpap, aki

Krisztust mint kizbenjárt jelképezte, magára vette a bűnt, amely addig
 beszennyezte a templomot, Isten áthelyezte azt az Ő kecskebakra, Azázelre. Majd
 a bakot kivezették Isten népe előtt tiszteletre. Ez a cselekmény eltávolította a népe
 bűnt, amely előzőleg jelképesen átkerült a bűnbánás bűnről a templomra a

naponkénti bocsánatszerző szolgáltatásként vagy hátszínkeresztásként. Ezzel a templom megtisztult, és felkészült a kárvetkező évi szolgáltatásra (3Máz 16:16-20, 30-33)[17]. Így minden elrendeződött Isten és népe között.[18]

Az engesztelési nap a bűn megsemmisítésével foglalkozó áttel folyamatot mutatja be. Az ezen a napon elvégzett engesztelés áelőre jelezte, hogy Krisztus érdemei által végül ártákre megszűnik a bűn, és ezzel az egész világegyetem, megkökölve, Isten harmonikus uralma alá kerül.[19]

Á

2. Azázel, a bűnbak.

A háber Azázel

ééééé bűnbak' (menekülési bak fordása", és a Vulgata caper emissarius, éééééldátt bak' (3Máz 16:8) kifejezésből származik.[20]

Máz 3. kárvny 16.

fejezetnek figyelmes tanulmányozása során kiderül, hogy Azázel sítájt jelképezi, és nem Krisztust, ahogy egyesek gondolják. Ezt a magyarázatot az alábbi árvék támasztják alá: éé(1) A bűnbakot nem ártákk meg áldozatként, és ezért nem lehetett a bűnbocsánat eszköze. Mert ééééérontás nélkül nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). (2) Mág előtt a bűnbak belépett a szertartásba, az ásbakjának vére teljesen megtisztította a templomot (3Máz 16:20). (3) Ez a szakasz a bűnbakot olyan személyes lánnyként kezeli, aki ellentétben és ellensége Istennek (3Máz 16:8 sz szerint ágy hangzik: ééEgyiket Jahvának, a másikat pedig Azázelnek'). Ezért a templomi páldázat szerepében kárvetkezetesebb az ásbakját Krisztus jelképeknek, és a bűnbakot - Azázelt - sítájt jelképeknek tekinteni.[21]

3. Az áttel

kárvárvöz szakaszai. Az engesztelési napi bűnbak szertartása a Golgotán tóra, a bűnkérdés végző megoldására, a bűn és sítájt számúésre mutatott. ééA bűn miatti teljes felelősség sítájtára, a bűn szerzőre és a felbujtóra hájru vissza. sítájt és ásszes há-ve, valamint a bűn minden hatása elpusztul, és eltűnik a világegyetemből. Az áttel általi engesztelés tehát teljesen megkökölte és ásszehangolt világegyetemet hoz létre (Ef 1:10). Ez az a végző cöl, amelyet Krisztusnak a mennyei templomban végzett szolgálata második és utolsó szakasza valás-t meg.[22] Ez az áttel végleg igazolja Istent a világegyetem előtt.[23] Az engesztelési napja a végző áttel hájrom szakaszát ábrázolta:

a) A bűntávk eltávolítása a

templomból ásszefágg az áttel első vagy pre-adventi szakaszával. Ez ééaz áttel kárvnyában feljegyzett nevek irányul, mint ahogy az engesztelési nap arra irányult, hogy a bűnbánás bűntávk bevallott bűntől a templom megtisztuljon. Az álhá-vők kirotásának; az igazi há-vők hite és Krisztussal való egysége ismét

nyilvánvalóvá lesz a húsges világgegyetem előtt, és a bűntetteik kitárthatnak." [24]

b) A bűnbak pusztába való

úése azt jelképezi, hogy Sőtán ezer esztendeig az elhagyott földön lesz. Ez az ezer év a második adventkor kezdődik, és egybeesik a végső tőlet második szakaszával, amely a mennyben lesz (Jel 20:4; 1Kor 6:1-3). Ez a millenniumi tőlet a gonoszok feletti tőlet tekintésőt tartalmazza, a megváltottaknak pedig áldást jelent, mert megláthatják, Isten hogyan kezeli a bűnt és a kárhozatra tőt bűnsőket. Ez valószínűleg ad minden olyan kőrdőre, amelyet a megváltottak feltehetnek Isten kegyelméről és igazságos voltáról (lásd a kőnyv 26. fejezetét).

c) A tiszta tőbor az

tőlet harmadik, azaz végrehajtási szakaszának kővetkezményeit jelképezi: tűz pusztítja el a gonoszokat, és megtisztítja a földet (Jel 20: 11-15; Mt 25:31-46; 2Pt 3:7-13; lásd a kőnyv 26. fejezetét).

Á

A mennyei templom a próféciában

A fenti fejtegetésben az

előkép valószínűleg szempontjából vizsgáljuk a templomot. Most megnezzük ezt a próféciában.

A mennyei templom

felkenetése. A

Dániel 9. feje. 70 hetes próféciája Krisztus mennyei templomban végzett papi szolgálata megkezdését jelöli meg. A 490 év egyik utolsó eseménye a "szentek szentjének" felkenetése (Dán 9:24; lásd a 4. fejezetet). A "szentek szentje" kifejezés a héber "szó" szerinti fordítása.

Ahogy a földi templomot

beiktatásakor szent olajjal szentelték fel szolgálatára, a mennyei templomot is fel kellett szentelni a felavatásakor Krisztus kőbenjárás szolgálatára.

Mennybemenetellel, amely nem sokkal halála után megtörtént (Dán 9:27)[25], Krisztus megkezdte szolgálatát mint főpapunk és kőbenjárók.

A mennyei templom

megtisztítása. A

mennyei templom megtisztításáról a Zsidókhoz írt levél ezt mondja: "és csaknem minden évvel tisztítják meg a templom szerint, és várontás nélkül nincs bűnbocsánat. Annakokért, hogy a mennyi dolgok ábrázolatai effélekkel tisztítassanak meg, maguk a mennyi dolgok ezekenél kérelmezhetők" -

Krisztus drága vérével (Zsid 9:22-23).

Különböző rágalmazók

az alábbiak szerint értelmezték ezt a bibliai tanítást. Henry Alford megjegyezte, hogy "ez magának a mennynek is meg kellett tisztulnia, és meg is tisztult Krisztus engesztelő vére által." [26] B. F. Wescott megjegyezte: "Elmondható, hogy még a mennyei dolgok is, amennyiben megvalósultak az ember eljuttatására, a bűnbeesés által vállaltak valamit, ami megtisztítást igényelt." Krisztus vére volt az - mondta -, ami rendelkezésre állt az égi templom mennyei előképeinek megtisztására." [27]

Ahogy Isten népe hit által

a bűnt a bűntudozatra helyezte, és azok jelképesen átkerültek a földi templomra, az észszívetséges idejében a bűnbánás bűns bevallott bűne hit által ugyanógy áthelyeződik Krisztusra. [28]

és ahogy a jelképes

engesztelési napon a földi templom megtisztása eltávolította az ott felhalmozódott bűnt, a mennyei templomot a mennyei képekben feljegyzett bűntettek végtelen eltávolítása tisztítja meg. A feljegyzéseket azonban végtelen kitárlás előtt megvizsgálják, és megállapítják, ki jogosult arra, hogy bűnbánata és Krisztusba vetett hite által belépjen Isten árkos országába. A mennyei templom megtisztása ezért vizsgálatot, illetve ártelmet is magában foglal, [29] ami teljesen tákrázi az engesztelési nap ártelmi jellegét. [30] Az ártelnek, amely javíthatja annak elántsát, ki ádvázál, ártel kárhozik el, a második advent előtt kell megtártánnie, mert Krisztus a jutalmával tárt vissza, hogy megfizessen "mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz" (Jel 22:12). Akkor Sítájai vádjai is választ kapnak (v. Jel 12:10).

Mindazok, akik őszintén

megbántják bűntüket, és hit által igénylik Krisztus engesztelő vérével, bocsánatot nyerne. Amikor ebben az ártelben a névre sor kerül, és nyilvánvaló lesz, hogy felítázték Krisztus igazságának palástjába, Isten eltárlti bűntüket, és ezeket a hávöket mártáknak tartja az ártelre (Lk 20:35). "Aki győz - mondta Jézus -, az fehér ruhákba íttázik; és nem tártá ki annak nevét az ártel kárvéből, és vallást teszek annak névről az ártel Atyám előtt és az ő angyalai előtt" (Jel 3:5).

Dániel prófétia kinyilatkoztatja

a vizsgálati ártel jellegét. Még a földön a kis szarv által jelképezett hitehagyás hatalom gzi Isten és népe elleni istenkáromlás és áldozó munkáját (Dán 7:8, 20-21, 25), királyi szövek kerülnék a helyre, és Isten felágyel a végső ártelben. Ez az ártel a mennyei templom trántermben, mennyei tanók jelenlétében tártá. Amikor a tártá nyszók helyet foglal, megnyitják a képeket, jelezve, hogy a vizsgálati eljárás elkezdődött (Dán 7:9-10). Csak eme ártel utájai pusztítja el Isten a hitehagyás hatalmat (Dán 7:11). [31]

Az Ő-tŐlet ideje. Mind Krisztus, mind az Atya rŐszt vesz a vizsgŐlati Ő-tŐletben. Krisztus, mielőtt Őz az Őgnek felhőiben", visszatŐr a fŐldre, mint Őz Emberfia" megy Őz az Ő-regkorŐhoz", Istenhez, az AtyŐjhoz, Ős elŐje Őjll (DŐjn 7:13). Mennybemenetele Őta Krisztus fŐpapkŐnt, kŐzbenjŐrŐkŐnt szolgál Isten elŐtt (Zsid 7:25). De ekkor azŐrt megy az AtyŐjhoz, hogy Őjvegye az orszŐgot (DŐjn 7:14).

1. Krisztus papi

szolgŐlatŐnak elhomŐlyosŐ-tŐisa. DŐjniei 8. fejezete beszŐl a jŐs Ős rossz kŐzŐtti kŐzdelemrŐl Ős Isten vŐgsŐ gyŐzelmŐrŐl. Ez a fejezet kinyilatkoztatja, hogy Krisztus fŐpapi szolgŐlatŐnak megkezdŐse Ős a mennyei templom megtisztŐ-tŐisa kŐzŐtt egy fŐldi hatalom elhomŐlyosŐ-tja Krisztus szolgŐlatŐt.

Ebben a lŐtomŐjban a kos

jelkŐpezte a mŐdŐ-perzsa birodalmat (DŐjn 8:3), a kŐt szarv pedig, amelyek kŐzŐl a magasabb nŐvekedett kŐsŐbb, vilŐgosan ŐjbrŐjzolta a birodalom kŐt szakaszŐt. A perzsa rŐsz emelkedett fel kŐsŐbb. Amint DŐjniei megjŐvendŐlte, ez a keleti birodalom kiterjesztette hatalmŐt Őznapnyugat, Őszak Ős dŐl felŐ", Ős Őz naggyŐ lett (DŐjn 8:4).

A nyugatrŐ jŐvŐ kecskebak

GŐrŐgorsŐgot jelkŐpezte, a nagy szarv pedig Nagy SŐndort (DŐjn 8:21). SŐndor, aki Őznapnyugat felŐ" jŐtt, szŐlsebesen legyŐzte PerziŐt, majd halŐla utŐjn nŐhŐny Ővvel birodalma Őznapnyugatra oszlott" (DŐjn 8:8, 22), Kasszandrosz, Lizimachos, Szeleukosz Ős Ptolemaiosz orszŐgŐira.

Őz Ezek orszŐgai utŐjn" (DŐjn

8:23), mŐs szavakkal, a felosztott gŐrŐg birodalom vŐge felŐ Őz egy kis szarv" tŐmad (DŐjn 8:9). Egyesek Antiochus Epiphanes szŐ-r kirŐly uralomra jutŐsŐt tartjŐk a prŐfŐcia e rŐsze beteljesedŐsŐnek, aki Kr. e. a II. szŐzadban egy rŐvid ideig uralkodott Palesztina felett. MŐsok, a reformŐtorok kŐzŐl is sokan, ezt a kis szarvat RŐmŐvel azonosŐ-ttŐk, mind pogŐny, mind keresztŐny szakaszŐban. Az utŐbbi magyarŐzat pontosan beleillik a DŐjniei Őllyal adott meghatŐrozŐsba, mŐ-g az elŐbbi nem.[32] FigyeljŐk meg az alŐbbiakat:

a) A kis szarv hatalma a

gŐrŐg birodalom bukŐsŐtŐ Őz utolsŐ idŐig" terjed (DŐjn 8:17). Csak RŐm - a pogŐny Ős a pŐpai - felel meg ennek az idŐ meghatŐrozŐsnek.

b) DŐjniei 2., 7. Ős 8.

fejezetŐnek prŐfŐciŐji pŐrhuzamosak egymŐssal (lŐsd a prŐfŐtikus pŐrhuzamot ŐjbrŐjzoltŐ tŐblŐizatot e kŐnyv 365. oldalŐjn). A DŐjniei 2. fej. szerinti szobor nŐgy fŐme Ős a DŐjniei 7. fejezetŐben ŐjbrŐjzolt nŐgy fenevad ugyanazokat a birodalmakat kŐpviseli: Babilont, MŐdŐ-PerzsiŐt, GŐrŐgorsŐgot Ős RŐmŐt. A kŐt, vasbŐl Ős cserŐpbŐl ŐllŐ IŐbfej Ős a negyedik fenevad tŐ-z szarva a darabokra hullott RŐmŐt ŐjbrŐjzolja; ezek a felosztott Őllamok fennmaradnak a mŐsodik adventig. FigyeljŐk meg, hogy mind a kŐt prŐfŐcia RŐmŐt tartja GŐrŐgorsŐg

utádjának és a második advent és a végé-tőlet előtti utolsó birodalomnak. Dániel 8. fejelet kis szarva beleillik ugyanebbe a meghatározásba; ez káveti Gárgorszi, és természetlőtti mádon romba dől, vagyis ázköz árintése nélkül rontatik meg" (Dán 8:25; v. Dán 2:34).[33]

c) Má-d-Perzsiát Dániel áznagy"-nak nevezi, Gárgorszi, áznagy"-nak, (Dán 8:4,8-9), a kis szarvra pedig azt mondja áznagyon megnöve". Ráma, az egyik legnagyobb világhatalom megfelel ennek a meghatározásnak.

d) Csak Ráma terjesztette ki birodalmát (Egyiptomra), keletre (Macedóniára és Kis-Ázsiára) és áza ká-vánatos föld felé" (Palesztinára), pontosan ágy, ahogy a prófécia megjövendölte (Dán 8:9).

e) Ráma kelt fel áza seregnek fejedelme", a ázfejedelmek fejedelme" ellen (Dán 8:11,25), aki nem más, mint Jézus Krisztus. ázEllene és nápe ellen, valamint temploma ellen a rámai hatalom vőgtelenül megdőlőbentő harcot vővott. Ez a jellemzős Rámának mind pogány, mind pápai szakaszra vonatkozik. Má-g a pogány Ráma ellenlő Krisztusnak, és valásággal lerombolta a jeruzsálemi templomot, a pápai Ráma tőnylegesen elhomályosította Krisztusnak a bűnsáktőrt a mennyei templomban folyó papi, kőzbenjárás szolgálatát (Zsid 8:1-2) azzal, hogy azt olyan papsággal helyettesít, amely emberek kőzbenjárása által akar bűnbocsánatot kőnőlni."[34] (Lásd a 13. fejezetet.) Ez a hitehagyó hatalom valásban ázföldre veti az igazságot, és cselekszik, és já szerencsése van" (Dán 8:12).

2. A helyreállás, megtisztás és á-tőlet ideje. Isten

nem engedi, hogy a Krisztus főpapi szolgálatra vonatkozó igazság elhomályosítsa a vőgtelenségig tartson. Hűség, istenfő emberek őtjőn meglevenette ágyő. A reformáció rőszlegesen őra felfedezte Krisztus kőzbenjárás szerepő, és ezzel nagy őbredőst hozott a keresztőny világbán. De mág tőbb igazság vőrt feltőrsra Krisztus mennyei szolgálatra.

Dániel lőtomása jelezte, hogy Krisztus szerepe - mint főpap - kőlőnősen kiemelkedő lesz ázaz utolsó idő" kőzeledtővel (Dán 8:17), ázamikor elkezdő kőlőnőleges munkájő - a megtisztáső és á-tőletet - az állandó kőzbenjárás szolgálatőn ká-vő (Zsid 7:25).[35] A lőtomás meghatőrozta, mikor kezdő el Krisztus ezt a valásággos engesztelősnapi szolgálatot - a vizsgálati á-tőlet munkájő (Dán 7) - és a templom megtisztáső: ázkőtezer és hőromszáj estvőig és reggelig, azutőn kideről a szenthely igazsága" (Dán 8:14)[36] (Kőtezerhőromszáj estig, reggelig, aztőn tiszta lesz a szentőly." - Ášj kat. ford.). Mivel a lőtomás az utolsó időre utal, a szentőly, amelyől besző, nem lehet a földi templom, mert az Kr. u. 70-ben elpusztult. Ezőrt a prófécia minden bizonnyal az Ášjszővetsőg templomőra, a mennyei templomra vonatkozik, arra a helyre, ahol Krisztus ádvőssőgőnk őrdekőben vőgzi a szolgálatő.

Mit jelent a 2300 nap vagy "2300 este és reggel" az eredeti héberben? [37] Másképp 1. könyve szerint egy "este és reggel" az egy nap. Ahogy a 4. könyv 4. és 12. fejezetében láttuk, a jelképes próféciában az idő szintén jelképes, egy próféta nap egy évet jelent. Tehát ahogy a százasok során sok keresztény hitte, a Dániel 8. fejezet 2300 napja 2300 valóságos évet jelent. [38]

a) Dániel 9.

Fejezetéhez a Dániel 8. fejezete a kulcs. Isten megbáztá Gabrielt, hogy "értesd meg" Dániellel "a látást" (Dániel 8:16). De a látomás hatása olyan megrázó volt, hogy Dániel beteg lett, és Gabrielnek abba kellett hagynia a magyarázatot. A fejezet végén Dániel megjegyezte: "Élmélynél ezen a látáson, és senki sem értette" (Dániel 8:27).

E fejezet miatt

Gabrielnek el kellett halasztania az időszakra vonatkozó magyarázatot - a látomás egyetlen olyan részletét, amelyet még nem magyarázott meg. Dániel 9. fejeletje: Gabriel visszatért, hogy befejezze magyarázatát. Dániel 8. és 9. fejezete tehát összefügg. Az utóbbi a 2300 nap titkának kulcsa. [39] Amikor Gabriel megjelent, ezt mondta Dánielnek: "Éljél, hogy megjelentsem... vedd eszedbe az éret a százasokat, és értesd meg a látókat" (Dániel 9:23). Itt visszautal a 2300 napra a látókat. Az a tény, hogy a Dániel 8. fejelet látókatnak időlemlét akarja megmagyarázni, világossá teszi, miért vezet be magyarázatát a 70 hetes próféciával.

A 70 héttel, vagyis 490 év a

zsidóknak és Jeruzsálemnek "szombat" (Dániel 9:24). Az alapul szolgáló héber szó a chátak. Bár ezt az igét csak egyszer használja a Szentírás, jelentése egy év héber forrásokból [40] [41] megérthető. A Gesenius által összeállított ismert héber-angol szótár szerint ez azt jelenti, hogy "élel" vagy "élel".

Ezzel a héttelrel Gabriel

magyarázata nagyon világos. Elmondja Dánielnek, hogy a 490 év el kell venni a hosszabb időszakból, a 2300 évből. A 490 év kiindulópontja Gabriel "a Jeruzsálem árpát-tése felől való százas keletkezés" jeléle meg (Dániel 9:25), ami Kr. e. 457-ben, Artaxerxes uralkodásának hetedik évében történt (lásd a 4. fejezetet). [42]

A 490 év Kr. u. 34-ben ért

végét. Ha a 2300 évből elveszünk 490 évet, marad 1810 évünk. Mivel a 2300 év 1810 évvel haladja meg a Kr. u. 34. évet, eljutunk 1844-hez [43]

b) Krisztus

szolgálatának teljesebb megértése. A XIX. század elején sok keresztény - köztük baptisták, angol kálvinisták, metodisták, lutheránusok, anglikánok, epizkopálisok,

kongregacionalisták és mások - behatároltan tanulmányozták Dániel 8. fejeletét.
Ezek a bibliakutatók úgy tartották, hogy nagyon fontos események fognak a 2300 év végén történni. Annak megfelelően, ahogy ők értelmezték a kis szarv hatalmát és a szentélyt, arra számítottak, hogy ez a prófétikus időszak az egyház megtisztításával, Palesztina és Jeruzsálem felszabadításával, a zsidók hazatérésével, a török vagy mohamedán hatalom bukásával, a pápaság megsemmisítésével, az igazi istentisztelet helyreállításával, a földi millennium megkezdésével, az általános napjával, a földnek tűz általi megtisztításával, illetve a másod adventtel fog véget érni.

E javítási munkák egyiké sem valósult meg, és csatlakoztak azok, akik ebben hittek. Családjaik selymessé váltak, arányban állt a megújítási esemény jellegével. Nyilvánvaló, hogy azoknak a családjai, akik Krisztus visszajövetelét várták 1844-ben, sokkal inkább voltak azok, akik a zsidók Palesztinába való visszatérésére számítottak.[46]

Á

Á

Családjaik káprázatosban sokan felhagytak a prófétikus tanulmányozásával, vagy elvetették a prófétikus magyarázatnak történelmi módját, ami ezekhez a káprázatos munkákhoz vezetett.[47] Egyesek azonban - sok imával nagy alaposan - továbbtanulmányozták ezt a prófétikus és a szentély tanát. Továbbra is hitték, hogy Krisztus a mennyi templomban szolgál majd. E szolgálattal kapcsolatosok az új megújítás volt erőfeszítéseik jutalma. Felismerték, hogy az ösegyház és a reformáció történelmi prófétikus hite még mindig érvényben van. Prófétikus időszakunk valóban helyes volt. A 2300 év 1844-ben ért véget. Abban tartottak - mint minden korabeli magyarázat -, hogy nem értették, milyen eseménynek kell történni e prófétikus időszak végén. A Krisztus szentélyszolgálatára kapott új világosságunkat reménytelenül és ártalmatlanul változtatta.[48]

Amikor a templomról szóba került bibliai tanításokat vizsgálták, rájártak arra, hogy Krisztus 1844-ben az Őregkorhoz ment, és főpapi szolgálatának utolsó szakaszát kezdte el a mennyi templomban. Ez a szolgálat a szentély engesztelés napi megtisztításával előképezett valóságos megtisztítás volt, amit Dániel 7. fejeletében az advent előtti vizsgálati ártalmatlanságot ábrázol.

Ez az új megújítás Krisztus mennyi szolgálatára áldoznem elfordulás a történelmi keresztényi hittől. Inkább

ennek a hitnek a logikus és elmaradhatatlan beteljesése; csak utolsó napi megjelenése és beteljesése annak, amire a prófécia helyezi a hangsúlyt, amikor az "Irányító" evangéliumot jellemzi... a világhoz szíves biznyságtelének zárás szakaszában." [49]

Á

A nagy kezdélem jelentősége a nagy kezdélemben

Dániel 7. és 8. feje.

próféciái felfedik az Isten Sándorjának az "Irányító" nagy kezdélem szívesebb területeit és végső kimenetelét.

Isten jellemének igazolása. A

kis szarv cselekedetein keresztül Sándorján megkérte megkérdejelezni Isten tekintélyét. E hatalom tettei meggyalázták és megtaposták a mennyei templomot, Isten kormányzatának irányítóját. Dániel látomása felhívja a figyelmet a pre-advent tételre, amelyben Isten kimondja a kihoztatás tételét a kis szarvra, és ezzel magára Sándorjánra. A Golgota fennáll minden Sándorjánra kihívást megcélul. Mindenki megérti, és egyetért azzal, hogy Istennek igaza van; hogy nem felelős a bűn problémáinak. Jelleme támadhatatlan, és szereteten alapul kormányzata megszilárdul.

Isten népeinek igazolása. Míg

az "Irányító" elmarasztalja a hitehagyás kis szarvat, "szolgálat" és "Felső szentjeinek" (Dániel 7:22 - 9. ford.). Ez az "Irányító" nemcsak Istent igazolja a világegyetem előtt, hanem Isten népeit is. Bár a szívesek során a helyzetet megvetették és a "Irányító" Krisztusba vetett hitét, ez az "Irányító" helyre teszi a dolgokat. Isten népe "Irányító" megvalósul Krisztus "Irányító": "Ézvalaki az "Irányító" vallást tesz "Irányító" az emberek előtt, "Irányító" is vallást tesz az "Irányító" mennyei Atyám előtt" (Mt 10:32; v. Lk 12:8-9; Jel 3:5).

"Irányító" és "Irányító" vizsgálata. Veszélyeztet-e a vizsgálata "Irányító" azok "Irányító", akik hisznek Jézus Krisztusban? Egyáltalán nem. Az szinte hűvök egységben állnak Krisztussal, és bűznek benne mint "Irányító" (Róm 8:34). Bizonyosságuk ebben az "Irányító" rejlik: "Ézvan szívesnk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

Miért van akkor az

elő-adventi vizsgálata "Irányító"? Ez az "Irányító" nem Isten "Irányító" van, hanem elsősorban a világegyetem "Irányító" szolgálja. Válaszol Sándorján vándjaira, és arról biztosítja az el nem bukott teremtményeket, hogy Isten csak azokat engedi be országába, akik igazán megérttek. Tehát Isten megnyitja a "Irányító", hogy "Irányító" vizsgálhassa meg a feljegyzéseket (Dániel 7:9-10).

Minden ember hármas csoportba tartozik:

(1) a gonoszok, akik elvetik Isten tekintélyét; (2) az őszinte hármasok, akik hit által, bár zava Krisztus érdemeiben, engedelmeskednek Isten törvényeinek, és (3) akik őszinte hármasoknak tűnnek, de nem azok.

Az el nem bukott Istenek

könnyen felismerik az első csoportot. De ki az igazi hármas, és ki nem? Mindkét csoport be van írva az Isten könyvébe, amely mindazok nevét tartalmazza, akik Isten szolgálatába lépnek (Lk 10:20; Fil 4:3; Dán 12:1; Jel 21:27). A gyülekezetben vannak igaz hármasok, van bázis, és konkoly (Mt 13:28-30).

Isten el nem bukott

teremtésük nem mindentudók; nem tudnak olvasni a szívben. Ezért szívesen van a tálalásra - Krisztus második eljövetele előtt -, hogy elküldjék az igazat a hamistól, és megmutassa a figyelő világegyetemen, hogy Isten igazságosan cselekszik, amikor a szívét az őszinte hármasra. Ez Isten és a világegyetem győzelem, és nem Isten és őszinte gyermekei között. Ezért kell a feljegyzések könyvét felnyitni, és megmutatni, kik azok, akik hármasokként vallották magukat, és kik azok, akiknek a neve bekerült az Isten könyvébe. [50]

Krisztus ezt az Istenet

azoknak a menyegzői vendégeknek a példáját követve, akik elfogadták a nagy lélek evangéliumi meghívását. Mivel nem mindenki valódi tanítvány, aki úgy dönt, hogy keresztény lesz, a király megvizsgálja a vendégeket, hogy lássa, kinek van menyegzői ruhája. Ez a ruha követi Krisztus hű követőinek tiszta, folt nélküli jellemét. "Az egyház tisztaságát és ragyogását a győzelem" (Jel 19:8; Ef 5:27). A győzelem - mondja a Szentírás - "az a szenteknek igazságos cselekedetei" (Jel 19:8), azaz Krisztus igazsága, hibátlan jelleme, amelyet az Isten mindenki részére, aki elfogadja Krisztust személyné megváltójaként. [51] Amikor a király megvizsgálja a vendégeket, csak azokat tartja őszinte hármasoknak, akik felöltötték Krisztus igazságának palástját, amelyet oly nagy lélekűen felöltött az evangéliumi meghívásban. Az engedelmeneket pedig, akiknek nincs Krisztus igazságának palástja, bár Isten gyermekeinek vallják magukat, kitűri az Isten könyvéből (Iásd 2Máz 32:33).

Az olyan vizsgáló Isten

fogalma, amely megvizsgál mindenkit, aki Krisztusban hármasnak vallja magát, nem mond ellent a kegyelemből hit által való szívvel bibliai tanításának. Pál tudta, hogy egy napon Isten elául. Ezért kifejezte azt a vágyát, hogy "találjam benne, mint akinek nincs saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján" (Fil 3:9). Mindazoknak biztosan van az a szívvel, akik egyesültek Krisztussal. Az utolsó Isten advent előtti szakasza hitelesíti az el nem bukott világegyetem előtt az a szívvel, akik a szívvel a szívvel vannak Krisztussal.

De Krisztus nem

a szívvel-theti azokat, akik csak kereszténynek vallják magukat, azon az alapon,

hogy sok járt cselekedtek (lásd Mt 7:21-23). A mennyei feljegyzés tehát nemcsak az igaznak a hamisát, hanem elképzelt és észlelt, hanem bizonyosságot is tesz az angyalok előtt arról, hogy ki az igaz hívő, az áldó és az igazságtól való elvonása.

A szentlély tana nem hogy nem fosztja meg a hívőt Krisztus iránti bizalmától, hanem inkább táplálja azt. A szentlély tana szemléleti és megvilágítja a megvilágított tervet. A bűnbánás hívő ember számára hisz abban, hogy Krisztus meghalt helyette, ahogy azt az áldozatok jelképezték. Hite által felfelé tekint, hogy megértse, milyen kapcsolatban van a szentlély tana az élő Krisztussal, a szó szerint írtával, aki a szent Isten képeiben van.[52]

A kézszenléti ideje. Isten azt akarja, hogy mielőtt Krisztus visszajár, áldó és igazságtól való megzavart befejező szolgálatának számára eljusson az egész világra. Ázelenetnek kézpontja az evangélium, amelyet a szorgos tudatával kell hirdetni, mert "Éljen az ő [Isten] Átletének árája" (Jel 14:7). Ez a felszállás figyelmezteti a világot arra, hogy Isten most tétlenül vár.

Mi most az igazi nagy engesztelési nap idején? Ahogy a zsidóknak azon a napon meg kellett sanyargatni lelküket (Zsid 23:27), Isten felszállás-tja egész napot, hogy tartson bűnbánatot. Mindazoknak, akik szeretik, ha nevük bent maradna az élet képvánban, rendezniük kell dolgaikat Istennel és embertársaikkal Isten tétlenül ideje alatt (Jel 14:7).

Krisztus főpapi szolgálata befejezéséhez közel. Az ember kegyelmi idejének[53] évei gyorsan elszállnak. Senki sem tudja, mikor fogja Isten kihirdetni: "Éljen az élethez - mondta Krisztus -, vigyázzatok, és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő" (Mk 13:33).

Já lehet a valóságos engesztelési nap fellelmetes idejében, nem kell félőnk. Jézus Krisztus áldozatként és papként is szolgál, az őrtől a mennyi templomban. "Mivel tehát olyan kiváló főpapunk van, aki ártott az egeken, Jézus, az Isten Fia, legyen nekünk állhatatosak a hitvallásban. Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna egyáltalán ázni gyűngeségekkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kértést szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt." (Zsid 4:14-16 - Áj kat. ford.)

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A Zsidákhoz Á-rt levél valóságos mennyei templomról beszél.

A Zsidák 8: 2-ben a "szent hely" kifejezés a "szent hely" (dolog) tisztelettel szembe fordítása, a szent hely (dolog) tisztelettel szembe fordítása. Mivel is előfordul ez a tisztelettel szembe fordítás, pl. Zsidák 9:8., 12., 24-25; 10:19. Ám 13:11 versekben. A kálvária tisztelettel szembe fordítások azt a benyomást keltik, hogy Krisztus csak a szentek szentjében vagy a szenthelyen szolgál, nem pedig az egész templomban. Ez azért van, mert a fordítások a ta hagiátust fokozott tisztelettel szembe fordításnak tartják, amely egyes szimbólumokban fordítás. De a Septuaginta Ám Josephus Flavius tanulmányozása során kiderül, hogy a ta hagia kifejezetten a "szent hely"-re vagy "szent helyek"-re, azaz magára a templomra vonatkozik. Ez az általános kifejezés, amely az egész templomra - szenthelyre Ám a szentek szentjére utal.

Maga a levél szövegmagyarul tisztelettel szembe fordításra utal, alátámasztja, hogy a Zsidákhoz Á-rt levélben a ta hagia az egész templomra vonatkozik. A Zsidákhoz Á-rt levélben a ta hagia először a 8:2-ben fordul elő, majd pedig "szent hely" (skene) az egész templomot jelenti, a Zsidák 8:2-ben is a ta hagia az egész mennyei templomra vonatkozhat. Nem indokolt a tisztelettel szembe fordítás ta hagiátust a Zsidákhoz Á-rt levélben szentek szentjének fordítani. A szöveg szerzője szerint a ta hagiátust a legtöbb esetben "szent hely"-nek kell fordítani. ("Christ and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. október, 49. oldal).

Az adventista pionírok a földi templom Ám a ta hagia tanulmányozásában arra a következtetésre jutottak, hogy a mennyei templomnak is közt helyisége van. Ez az értelmezés a templomról szóló tanítások kialakulásának alapját képezte (Damsteegt, "The Historical Development of the Sanctuary Doctrine in Early Adventist Thought" (kiadatlan kézirat, Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1983); vö. White: A nagy kálvária, 369-385; 378-385. oldal).

2.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., Ellen G. White magyar fordításai, 6/1082. oldal

3.

Â

Ósi zsidó rabszolgák tanúsítják, hogy egyes rabbiak szintén hittek egy valóságos mennyi templom létezésében. Egy rabbi - 2Móz 15:17-ről szöveg fordításában - kijelentette: "Ez a templom (elhelyezése, a földi) megegyezik a mennyi templommal, és a frigyláda (elhelyezése) a mennyi trónmal." (Midrash Rabbah Numbers, hasonló kiadás [London; Soncino Press, 1961], I. kötet, 4. fejezet, 13. rész, 110. oldal. A zsidó jelek az eredetiben is szerepelnek.) Egy másik rabbi a babilóniai Talmudból idézve beszélt "Ez a mennyi és földi templomról" (Sanhedrin, 99 b, I. Epstein szerkesztésében [London; Soncino Press, 1969]). Egy harmadik megjegyezte: "Nincs véleményem arról, hogy a lenti templom a fenti templom másolata." (Leon Nemoy fordításában The Midrash on Psalms, William G. Brauda fordításában [New Haven, Conn., Yale University Press, 1959], Zsolt 30, 1. rész, 386. oldal).

4.

Á

A Zsidókhöz Á-rt levélben valóságos mennyei templomot Ábrázol:
 "A mennyei templom valószínűleg a további bizonyíték az "igazi" jelző a Zsidó 8:2-ben. A mennyei templom az "igazi" vagy "valódi" templom. Az itt Á 9:24-ben használt jelző kifejezés, ahol szintén a mennyei Igekre vonatkozik: alethinós. A jelző azt jelenti, hogy "valódi" a csupán "látszólagos" ellentétét.

A jelző alólól valóságos klasszikus megkülönböztetés miatt, ami a "hamissal" ellentétben "igazit" jelent, az alethinós jelző, amely kétszer szerepel a mennyei szentelyre vonatkozóan, láthatólag egyértelműen a mennyei templom tényleges valódiságát jelenti. Ahogy Istent "valóságos"-nak Árja le Jn 17:3, Á kétféleképpen Á is, például az 1Thessz 1:9-ben, az alethinós alkalmazásával, más tulajdonságok is valódiságot tákráznak, amennyiben Isten valódiságához kapcsolódnak. Minthogy a mennyei templom Isten valódiságához kapcsolódik, az annyira valóságos, mint Isten" (Hasel, "Christ Atoning Ministry in Heaven", Ministry, 1976. január, kézilír beszérs, 21c).

5.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", Ministry, 1983.
 január, 14. oldal

6.

Â

White: JÃ©zus Ã©lete, 16-17. oldal

7.

Â

Holbrook, â€žLight in the Shadows". Journal of Adventist Education, 1983. oktÃ³ber-november, 27. oldal

8.

Â

I. m., 28. oldal.

9.

Â

â€žAmint Krisztus szolgálata két nagy részből áll, amelyek közül mindegyiknek megvan a rendelt ideje és megkülönböztető helye a mennyei szentélyben,  gy a jelképes szolgálat is két részből állt, a naponkénti  s évenkénti szolgálatból, amelyet a szent ly k t helyiségében végeztek" (E. White: P ri rk s  s próféták, 315. oldal).

10.

Â

A naponkénti reggeli és esti áldozatban a pap az egész nemzetet képviselte.

11.

Â

A családban az apa képviselte feleségét és gyermekeit, akik nem mutattak be áldozatot.

12.

Â

Lásd például Angel M. Rodriguez, "Sacrificial Substitution and the Old Testament Sacrifices", Sanctuary and The Atonement, 134-156. oldal; A. M. Rodriguez, "Transfer of Sin in Leviticus", 70 Weeks, Leviticus and Nature of Prophecy, szerk. F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 169-197. oldal

13.

Â

"Atonement, Day of", The Jewish Encyclopedia, szerk. Isidore Singer (New York N. Y.; Funk and Wagnalls Co., 1903), 286. oldal.
Lásd szintén Hasel, "Studies in Biblical Atonement I. Continual Sacrifice, Defilement, Cleansing and Sanctuary," Sanctuary and the Atonement, 97-99. oldal

14.

Â

Hasel, "Studies in Biblical Atonement I." 99-107. oldal;
Alberto R. Treiyer, "The Day of Atonement as Related to the Contamination and Purification of the Sanctuary," 70 Weeks, Leviticus, Nature of Prophecy, 253. oldal

15.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 27. oldal

16.

Â

I. m., 29. oldal

17.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Hasel, â€žStudies in Biblical Atonement II. The Day of Atonement", Sanctuary and Atonement, 115-125. oldal

18.

Â

VÃ¡l. Hasel, â€žThe â€žLittle Hom", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", a Sanctuary and Atonement-ben, 206-207. oldal; Treiyer, â€žDay of Atonement", 252-253. oldal

19.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 29. oldal

20.

Â

Válj. "Azazel," SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
102. oldal

21.

Â

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal.
Századokon át a bibliamagyarok hasonlóképpen tekintették a Septuaginta az Apokaliptikusnak fordította, amely görög nyelvű szöveg, és rosszindulatú istenséget jelent. Ősi zsidó íráskor a korai egyházatyák fordításhoz mondták (SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1291-1292. oldal).
XIX. és XX. századi, hasonló nézetű magyarok között van Samuel M. Zwemer, William Milligan, James Hastings és William Smith a presbiteriánus egyházak; E. W. Hengstenberg, Elmer Flack és H. C. Alleman a lutheránus egyházak; William Jenks, Charles Beecher és F. N. PeLoubet a kongregacionalista egyházak; John M'Clintock és James Strong a metodista egyházak; James M. Gray a református egyházak; J. B. Rotherhorn a Krisztus tanítványai

kérdés; Ás George A. Barton a Barátok Társaságában. Sokan mások is kifejezték, hogy hasonlóan az idézeteket vallanak (Questions on Doctrine, 394-395. oldal).

Ha Azazel Sántát ábrázolja, hogyan tudja a Szent-írás (lásd 3Móz 16:10) összekapcsolni őt az engeszteléssel? Ahogy a főpap, miután megtisztította a templomot, a bűnt Azazelre helyezte, akit az ártókra eltávolított Isten népéből, így Krisztus is, miután megtisztította a mennyi templomot, Isten népének bevallott és megbocsátott bűntetteit Sántára helyezi, akit az ártókra eltávolított az áldozók. "Milyen csodás, hogy annak a dráma az utolsó cselekményeként, amelyben Isten eljár a bűnnel szemben, Isten visszajár-tja Sántán fejére mindazt a bűnt és vátket, amely eredetileg tőle indult ki, és egykor olyan tragédiát okozott azok életében, akik Krisztus engesztelő vére által megszabadultak a bűntől. Tehát a kár teljes, a dráma véget ért. Csak akkor mondható igazán, hogy a bűn az ártókra eltűnt Isten világegyetemből, amikor Sántán, minden bűn szatánja végleg eltűnik. Ilyen értelemben érthetjük meg, hogy a bűnbaknak szerepe van az engesztelésben (3Móz 16:10). Amikor az igazak áldozóinak, a gonoszok "kivágatnak", és Sántán nincs többé, csak akkor lesz a világegyetemben olyan teljes körű ártók, mint mielőtt a bűn elkezdődött." (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 1/778. oldal).

22.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal

23.

Á

Treyer, "Day of Atonement", 245. oldal

24.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 30. oldal

25.

Â

Lásd a 4. fejezetet

26.

Â

Henry Alford, The Greek Testament, 3. kiad.
(London; Deighton, Bell and Co., 1864), 4/179. oldal

27.

Â

B. F. Wescott, Epistle to the Hebrews, 272.,
271. oldal

28.

Â

A bevallott bűnöt Krisztusra helyezéssel "azáltal igazosan
írják... a mennyei szentelyre" (White: A nagy kezdélem, 376,
oldal).

29.

Á

Ez az Á-tÁ©let azokkal foglalkozik, akik Isten gyermekeinek vallottÁjk, ill. valljÁjk magukat. â€ŽA jelkÁ©pes szolgÁjlat idejÁ©n csak azokÁ©rt folyt engesztelÁ©s, akik elözüleg búneiket megbÁjnva Á©s megvallva, Isten elÁ©lÁ©ptek, Á©s búnÁ¼k a búnÁ©rt hozott Ájldozat Á°tjÁjn ÁjtkerÁ¼lt a szenthelyre. Azon a komoly napon, a vÁ©gső engesztelÁ©s Á©s vizsgÁjlati Á-tÁ©let napjÁjn JÁ©zus csak azoknak az Á¼gyÁ©vel foglalkozik, akik magukat Isten gyermekeinek vallottÁjk. A gonoszok megÁ-tÁ©lÁ©se, ami egÁ©szen májs Á©s kÁ¼lÁ¼n munka, kÁ©sőbb tÁ¼rtÁ©nik. â€~Az Á-tÁ©let az Istennek hájzÁjn' kezdődik. â€ŽHa pedig elöszÁ¼r mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a vÁ©ge, akik nem engedelmessé válnak az Isten evangÁ©liumÁjnak?" (1Pt 4:17)" (I. m., 428. oldal).

30.

Á

A zsidÁ³ hagyomÁjny hosszÁ° ideje JÁ³m Kippurral ÁjbrÁjzolja az Á-tÁ©let napjÁjt, azt a napot, amikor Isten a trÁ³njÁjn Á¼l, Á©s megÁ-tÁ©li a vilÁjgot. A feljegyzÁ©sek kÁ¼nyvei megnyÁ-lnak, mindenki megjelenik Isten elözt, Á©s sorsa megpecsÁ©telődik. LÁjrd â€ŽAtonement, Day of", The Jewish Encyclopedia; Moris Silverman, Á¼sszeÁjllÁ-tÁjában Á©s szerkesztÁ©sÁ©ben, High Holyday Prayer Book (Hartford, Conn.) Prayer Book Press, 1951), 147, 164. oldal. JÁ³m Kippur a há-vöknek is vigaszt Á©s biztomsÁjgot hoz, mert az az â€Ža nap, amikor az Á-tÁ©let eljÁ¼vetelÁ©nek fá©lelmetes vÁjrsÁjja vÁ©gÁ¼l helyet ad annak a biztos meggyözödÁ©snek, hogy Isten nem marasztalja el azokat, akik tÁ¼redelmesen Á©s alÁjzattal hozzáj fordulnak, hanem igazÁjn megbocsÁjt nekik" (William W. Simpson, Jewish Prayer and Worship [New York; Seabury Press, 1965], 57-58. oldal).

31.

Â

Lásd az Arthur J. Ferch, "The Judgment Scene in Daniel 7", Sanctuary and Atonementben, 163-166, 169. o.

32.

Â

A Dániel könyvét Antiochia magyarázat
lásd W. H. Shea, Selected Studies on Prophetic Interpretation,
25-55. oldal

33.

Â

Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel-ben,
szerk., F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the
General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 165-219. oldal

34.

Â

"The Amazing Prophecies of Daniel and Revelation," These
Times, 1979. Április, 18. oldal. Lásd szintén: a Maxwell, God Cares,
1/166-173. oldalt és a 12. fejezetet

35.

Â

A földi templomban az engesztelési napon a főpap
felgöngyöztette a szolgálatát az első helyiségben, és bement a szentek
szentjébe. Amikor Krisztus belépett a szentek szentjébe, hogy elvegye az
engesztelésbefejező munkáját, az Ő szolgálata is megszűnt az első
helyiségben, és megkezdődött a másodikban... Krisztus is kezbenjírni munkájának
csak egyik szakaszát fejezte be, hogy elkezdje munkájának második szakaszát,
de most is a várra hivatkozik az Atya előtt a bűnszék érdekében." (White: A
nagy kezdelem, 382-383. oldal)

36.

Â

A KJV Âs NKJV (angol) fordÃ-tÃ;sok a hÃber nicdaq kifejezÃst Â-gy adja vissza: âžmegtisztul". A The New American Bible is Â-gy fordÃ-tja. Ez a kifejezÃs a legrÃgibb angol fordÃ-tÃ;sokban is megtalÃlhatÃ, mint pl. Bishop Bible (1566), Geneva Bible (1560), Taverner Bible (1551), Great Bible (1539), Matthew Bible (1537), Coverdale (1537) Âs Wycliffe (1382). Ezt a latin Vulgata mundabitur, âžmegtisztult" szavÃjbÃl fordÃ-tottÃk, amely az Â"testamentum legrÃgibb fordÃ-tÃ;sainak, a Septuaginta Âs a Theodotion Katharistesetai ("megtisztul") szavÃiban gyÃkerezik. (Ãsj kat. ford.: âžKÃtezerhÃromszÃz estig, reggelig, aztÃn tiszta lesz a szentÃly.")

A legtÃbb modern fordÃ-tÃ;s nem tÃkrÃzi ezt a hagyomÃnyos ÂrtelmezÃst. Mivel a nicdaq a cÃdaq gyÃkbõl szÃrmazik, amelynek tÃg jelentÃse van, kÃztÃk âžigazzÃj tenni", âžigaznak lenni", âžigaz", âžmegigazult" Âs âžigazolt", ezek a fordÃ-tÃ;sok Â-gy adjÃk vissza a cÃdaq-ot: âžvisszajÃllÃ-tva helyes ÃjllapotÃba" (RSV), âžmegfelelõen helyreÃjllÃ-tva" (NASB), âžÃbÃl felszentelve" (NIV) Âs âžhelyreÃjllÃ-tva" (TEV). Az ÂszÃvetsÃgi kÃltõi pÃrhuzamossÃg bizonyÃgot tesz arrÃl, hogy a tsadaq rokon Ârtelmû lehet a taherrel, ami azt jelenti, âžtisztÃnak lenni" (JÃb 4:17; 17:9) (NIV), "zÃkah-hal, âžtisztÃnak lenni" (JÃb 15:14; 25:4) Âs a borral, âžtisztasÃg" (Zsolt 18:21). A nicdaq tehÃt âžnyelvileg ilyen ÂrtelmezÃseket tartalmaz: âžmegtisztÃ-tÃ;s, igazolÃ;s, megigazÃ-tÃ;s, helyretÃtel, helyreÃjllÃ-tÃ;s'. BÃrhogy is adjuk vissza a hÃber kifejezÃst modem nyelven, a szentÃly âžmegtisztÃ-tÃ;sa' magÃban foglal tÃnyleges tisztÃ-tÃ;st, valamint olyan cselekmÃnyt is, mint igazolÃ;s, megigazÃ-tÃ;s Âs helyreÃjllÃ-tÃ;s." (Hasel, âžÅ»Little Horn«, the Heavenly Sanctuary and the Time of the End; A Study of Daniel 8:9-14", Symposium on Daniel, 453. oldal). LÃsd i. m., 448-458. oldal; Hasel, âžThe âžLittle Horn", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 203-208. oldal; Niels Eric Andreasen, âžTranslation of Nicdaq/Katharistesetai on Daniel 8:14", in Symposium on Daniel, 47596. oldal; Maxwell, God Cares, 1/175; âžChrist and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. oktÃber, 34-35. oldal.

37.

Â

Egyesek a "Közvetlen Hét napos estvéig és reggelig" kifejezést csak 1150 valóságos napnak értelmezik. De ez ellentétben áll a héber nyelv alkalmazásával. Carl F. Keil, a Keil és Delitzsch kommentár szerkesztője, ezt írta: "Amikor a héber emberek a napot és éjszakát, a hét napjainak alkotórészeit kiegészítik, akkor mind a kettőnek a számát említik. Azt mondják például, hogy 40 nap és 40 éjszaka (1Móz 7:4,12; 2Móz 24:18; 1Kir 19:8), és három nap és három éjszaka (Ján 2:1; Mt 12:40), de nem 80 vagy hat nap és éjszaka, amikor 40 vagy három teljes napról beszélnek. A héber olvasás nem tudja a 2300 estét és reggelt 2300 főnapnak, sem 1150 egész napnak érteni, mert a teremtéskor a reggelből és estéből nem a fő, hanem az egész nap állt... Ezért úgy kell vennünk ezeket a szavakat, ahogy vannak, azaz 2300 egész napnak kell értenünk őket" (C. F. Keil, Biblical Commentary on the Book of Daniel, fordította M. G. Easton, C. F. Keil és F. Delitzsch, Biblical Commentary on the Old Testament-ben Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1959), 25. kötet, 303-304. oldal. További indoklás c. l. Hasel, "Sanctuary of Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 195. oldal; Hasel, "The Little Horn", Heavenly Sanctuary and the Time of the End", Symposium on Daniel, 430-433. oldal; Siegfried J. Schwantes, "Ereb Boqer of Daniel 8:14 Re-Examined", Symposium on Daniel-ben, 462-474. oldal); Maxwell, God Cares, 1/174. oldal.

38.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 21985. oldal; 3/252, 743 oldal; 4/397, 404. oldal. Arról az elvről, hogy egy prófétikus nap egy valóságos évet jelent, lásd Shea, Selective Studies on Prophetic Interpretation, 56-93. oldal.

39.

Â

Lásd például Hasel, "Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 196-197. oldal; Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel, 220-230 oldal

40.

Â

A hâber rások elemzése, mint például a Misna tanása, hogy bîr a chîtak jelentheti azt, hogy "meghatároz", általában nosabb jelentésben a "szeszabni" gondolat van (Shea, "The Relationship Between the Prophecies of Daniel 8 and Daniel 9", Sanctuary and Atonement, 242. oldal)

41.

Â

Gesenius, Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scripture, ford. Samuel P. Tregelles (Grand Rapids; W. B. Eerdmans, hasonmás kiad., 1950), 314. oldal

42.

Á

Lásd French, "Commencement Date for the Seventy Week Prophecy", 70 Weeks, Levelitus, and Nature of the Prophecy, 64-74. oldal

43.

Á

Dániel 8-ban világos, hogy a 2300 év hosszát illeti fel. Elhangzott ez a kódszó: "Meddig tart a látomás?" (Dániel 8:13). A "látomás" kifejezés ugyanaz, mint amit az 1. és 2. vers használ. Tehát amikor az angyal felteszi a kérdést: "Meddig tart a látomás?", olyan választ vár, ami feljeli az egész látomást az első látástól a második látásig, a kicsiny szarv jelétől a végéig, ahogy azt Dániel 8:17. és 19. verse jelzi. Hogy a 2300 este és reggelre vonatkozik ez a kódszó, ez előzőleg világosan tanúsítja, hogy annak fel kell ismernie a Média-perzsa birodalom idejétől a végéig terjedő időszakot, jelezve, hogy azok éveket jelentenek.

44.

Â

VÃ¶. Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 14-15. oldal; Froom, Prophetic Faith of
Our Fathers, 4. kÃ¶tet

45.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/404. oldal

46.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ©ul Francis D. Nichol, The Midnight Cry
(Washington, D. C.; Review and Herald, 1944)

47.

Â

LÃ¡sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1-4.
kÃ¶tet; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and
Mission, 16-20. oldal

48.

Â

LÃ¡sd Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 103-146. oldal; White: A nagy kÃ¼zdelem,
378-385. oldal

49.

Â

Froom, Movement of Destiny, 543. oldal

50.

Â

Holbrook, Light in the Shadows, 34. oldal

51.

Â

Krisztus példázatai, 212. oldal

52.

Á

Holbrook, Light in the Shadows, 35. oldal

53.

Á

Az emberek számára a kegyelemidő akkor érhető, amikor tényleg meg kell halni. Egy ember kegyelemideje lezárulhat akkor (1) amikor meghal; (2) amikor elhívta a megbocsáthatatlan bűnt (Mt 12:31-32; Lk 12:10); (3) amikor a kegyelem mindenki számára lezárul, például a második advent előtt. Amíg Krisztus mint főpap Isten előtt emberként szolgál, addig van kegyelem. "Számtalan ember nem hajthatja végre kegyelem nélkül, amíg Krisztus főpapi szolgálata nem ér véget. De a hat utolsó csapás kegyelem nélkül letetik ki [Jel 14:10; 15:1], tehát azután, hogy Krisztus befejezi a nyitást, az a kegyelemidő lezárul." (U. Smith, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1152. oldal)